

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 5Svk/9/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3020200198
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Vališ
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:3020200198.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: C&K mobile s.r.o., so sídlom Chocholná-Velčice č. 174, IČO 36 667 820, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Jaroslav Čibenka s.r.o., so sídlom F. Urbánka 797/14, Púchov, IČO: 47 254 181, proti žalovanému (sťažovateľovi): Okresnému úradu Bánovce nad Bebravou, katastrálny odbor, so sídlom Trenčianska cesta 46, Bánovce nad Bebravou, v konaní o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy a o kasačnej sťažnosti žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 26Sa/3/2021-5 z 3. novembra 2021, takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 26Sa/3/2021-5 z 3. novembra 2021 **zrušuje a vec vracia** Správnemu súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „správny súd“) uznesením č. k. 26Sa/3/2021-5 z 03.11.2021 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) podľa § 25X ods. 2 v spojení s § 263 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) určil, že žalovaným vykonaný zápis údajov o právach k nehnuteľnostiam do operátu katastra nehnuteľností na základe listiny č. P 233/2019 - Zápis informatívnej poznámky z 16.09.2019 v katastrálnom území Z. I. Z. na listoch vlastníctva XXXX, XXXX F. XXXX, číslo zmeny 1683/2019 z 19.09.2019 (ďalej len „Zápis poznámky“) bol nezákonný.

2. Žalovaný realizoval Zápis poznámky 16.09.2019, a to na základe žiadosti pána W. X.K.. Obsahom Zápisu poznámky je informácia, že na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 18C/35/2019 prebieha súdne konanie v právnej veci žalobcu W. X. o odporovateľnosť právneho úkonu na nehnuteľnostiach vedených na predmetných listoch vlastníctva.

3. Žalobca sa podaním označeným ako „Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania“ doručeným správnemu súdu 05.07.2020 domáhal, aby správny súd uložil žalovanému povinnosť vymazať Zápis poznámky s tým, že žalobca je povinný podať návrh vo veci samej v lehote 30 dní odo dňa nariadenia neodkladného opatrenia. Najmä poukázal na to, že Zápisom poznámky mu vznikajú veľké škody a ušlý zisk z dôvodu, že nehnuteľnosti zaťažené Zápisom poznámky nemajú klienti záujem kupovať.

4. Správny súd uznesením č. k. 13S/43/2020-58 z 15.07.2020 vyzval žalobcu, aby doplnil svoje podanie a najmä uviedol druh žaloby. Žalobca žalobu doplnil 04.08.2020 s tým, že podľa § 252 SSP sa domáha ochrany pred iným zásahom orgánu verejnej správy. K právnomu zdôvodneniu uviedol, že poznámku je možné do katastra nehnuteľností zapísať len v prípade súdneho konania, v ktorom sa uplatňujú vecné práva k nehnuteľnostiam, alebo súdneho konania o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby a oznámenia veriteľa o začatí výkonu záložného práva. Poznámku teda nie je možné zapisovať v prípade súdneho

konania, predmetom ktorého je uplatňovanie iných ako vecných práv k nehnuteľnostiam. Zo žaloby W. X. o odporovateľnosť právneho úkonu vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 18C/35/2019 je zrejmé, že nejde o uplatňovanie vecných práv, ale odporuje sa úkon spočívajúci v údajnom zbavení sa pohľadávky. Predmetné súdne konanie preto podľa žalobcu i s poukazom na § 29 ods. 2 vyhl. č. 461/2009 Z. z. nezakladá právny základ na zápis poznámky do katastra nehnuteľností.

5. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že Zápis poznámky bol 26.08.2020 z katastra nehnuteľností na základe žiadosti žalobcu vymazaný, a to na základe právoplatného uznesenia Okresného súdu Trenčín o zastavení konania sp. zn. 18C/35/2019 v dôsledku späťvzatia žaloby. K právnemu zdôvodneniu uviedol, že Zápis poznámky bol vykonaný v súlade s § 5 ods. 3 a § 38 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) s tým, že žalovaný musí evidenčný úkon v katastri vykonať a nemôže sám autoritatívne rozhodnúť, či zápis poznámky vykoná alebo nie. K § 29 ods. 2 vyhl. č. 461/2009 Z. z. uviedol, že nejde o taxatívny, ale o exemplifikatívny výpočet a v prípade poznámky o prebiehajúcom súdnom konaní nemusí preto ísť výlučne o konanie, v ktorom sa uplatňujú vecné práva k nehnuteľnosti alebo konanie o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby.

6. Správny súd uznesením č. k. 26Sa/9/2020-105 z 29.03.2021 podľa § 99 písm. g/ rozhodol o zastavení konania z dôvodu, že Zápis poznámky bol 26.08.2020 vymazaný z katastra nehnuteľností. Na základe kasačnej sťažnosti žalobcu však Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 8SŽk/26/2021 z 30.06.2021 uznesenie správneho súdu č. k. 26Sa/9/2020-105 z 29.03.2021 zrušil a uložil správne súdu posúdiť nárok žalobcu podľa § 252 ods. 2 SSP a následne o žalobe rozhodnúť.

7. Správny súd viazaný právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadreným v uznesení sp. zn. 8SŽk/26/2021 z 30.06.2021 napadnutým uznesením určil, že Zápis poznámky bol nezákonný.

8. V odôvodnení napadnutého uznesenia správny súd uviedol, že žalobca predloženými listinami preukázal, že v priamej príčinnej súvislosti so Zápisom poznámky je následok, že žalobca nemohol predmetné nehnuteľnosti ďalej scudziť, čo pre žalobcu predstavuje majetkovú škodu spôsobenú ušlým ziskom. Tým mal správny súd za splnenú podmienku, že rozhodnutie správneho súdu je pre žalobcu dôležité, nakoľko môže byť podkladom pre uplatnenie si nároku na náhradu škody.

9. K včasnosti podania žaloby správny súd uviedol, že žalobca podal správnu žalobu 05.07.2020 a keďže zápis predmetnej informatívnej poznámky bol vykonaný dňa 19.09.2019, objektívna lehota bola naplnená. K splneniu subjektívnej lehoty uviedol, že list žalovaného z 27.09.2019, ktorým bol predmetný zápis žalobcovi oznamovaný, nedoručoval žalovaný žalobcovi do vlastných rúk a v spise sa nenachádza doručka, z ktorej by bolo možné verifikovať okamih doručenia tohto oznámenia žalobcovi. Bol preto toho názoru, že táto skutočnosť nesmie ísť na ťarchu žalobcovi a ustálil, že správna žaloba bola podaná i v subjektívnej lehote.

10. Správny súd ďalej skonštatoval, že žalovaný nesprávnym spôsobom interpretoval § 29 ods. 2 vyhl. č. 461/2009 Z. z., keď dospel k záveru, že v prípade poznámky o prebiehajúcom súdnom konaní nemusí ísť výlučne o konanie, v ktorom sa uplatňujú vecné práva k nehnuteľnosti alebo konanie o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby keď zdôraznil, že do katastra nehnuteľností možno zapísať informatívnu poznámku o prebiehajúcom súdnom konaní len v prípade, ak sa v súdnom konaní uplatňuje vecné právo k nehnuteľnosti, alebo ide o súdne konanie o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby. Uvedené podľa správneho súdu vyplýva i z § 228 ods. 2 CSP v spojení s § 34 ods. 2 katastrálneho zákona. Dôvodil preto, že v posudzovanom prípade nešlo v súdnom konaní na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 18C/35/2019 o vecné právo, nakoľko nech by bol výsledok súdneho konania akýkoľvek, samotný rozsudok by žiadnym spôsobom nevyvolal zmenu vlastníckeho práva. Podľa správneho súdu teda Zápis poznámky bol v rozpore so zákonom.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie

11. Proti napadnutému uzneseniu správneho súdu podal žalovaný v postavení sťažovateľa v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP a žiadal alternatívne zrušiť napadnuté

uznesenie a vec vrátiť správneho súdu na ďalšie konanie, alebo napadnuté uznesenie zrušiť a konanie zastaviť.

12. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ uviedol tri sťažnostné body. Prvým sťažnostným bodom je otázka nesprávneho výkladu § 29 ods. 2 vyhl. č. 461/2009 Z. z., pričom jeho výklad zo strany správneho súdu považuje sťažovateľ za reštriktívny. Vo vzťahu k otázke, či sa určitá skutočnosť zapisuje do katastra nehnuteľností, treba podľa sťažovateľa vychádzať z účelu spravovania katastra nehnuteľností podľa § 2 katastrálneho zákona a správnym súdom realizovaný reštriktívny výklad neumožňuje katastru nehnuteľností plniť úlohu informačného zdroja pre verejnosť. Poznámku o neúčinnosti právneho úkonu považuje sťažovateľ za dostatočne relevantnú na to, aby bola v katastri nehnuteľností zapísaná.

13. Druhým sťažnostným bodom sťažovateľa je otázka právneho posúdenia dvojmesačnej subjektívnej lehoty na podanie žaloby proti inému zásahu orgánu verejnej správy podľa § 256 SSP, a to od okamihu, keď sa žalobca o Zápise poznámky dozvedel. Sťažovateľ uviedol, že o Zápise poznámky sa žalobca mohol dozvedieť už v deň jej zápisu, a to nahliadnutím do elektronického výpisu z príslušného listu vlastníctva. Poukázal na podnet žalobcu na preskúmanie postupu sťažovateľa príslušnej okresnej prokuratúry a rovnako na žalobcom deklarovajú snahu predať predmetné nehnuteľnosti, ktorý sa z dôvodu Zápisu poznámky neuskutočnil. Potvrdil, že administratívny spis síce neobsahuje doručku verifikujúcu doručenie oznámenia o Zápise poznámky žalobcovi, ale v čase jej zápisu bol žalobca účastníkom vkladových konaní, čo svedčí o tom, že najneskôr dňa 26.09.2019 už žalobca vedel, že Zápis poznámky bol realizovaný. O skoršej vedomosti žalobcu o Zápise poznámky svedčia podľa sťažovateľa i prílohy žaloby (listy, na ktoré poukazyval žalobca) z ktorých sťažovateľ odvodzuje, že žalobca o Zápise poznámky vedel už v mesiaci október 2019. V súvislosti s vedomosťou žalobcu o Zápise poznámky poukázal i na upovedomenie o vybavení podnetu Okresnou prokuratúrou Bánovce nad Bebravou č. Pd 97/19/3301-18 z 17.10.2019, na rozhodnutia o prerušení vkladových konaní V 1255/2019 a V 1255/2019 z 13.08.2019 a na dodatky k zmluvám týkajúcim sa týchto konaní, z ktorých taktiež vyplýva vedomosť žalobcu o Zápise poznámky. Sťažovateľ v tejto súvislosti spochybnil i žalobcom správneho súdu predložené Oznámenie o zápise informatívnej poznámky z 01.07.2020, ktoré podľa sťažovateľa nie je totožné s oznámením, ktoré sa nachádza v administratívnom spise a ktoré uvádza dátum 27.09.2019.

14. Subjektívna lehota na podanie žaloby podľa sťažovateľa začala plynúť už dňa 26.09.2019, keď žalobca uzatvoril dodatok k zmluve o prevode bytu č. 21 a bytu č. 40 a uplynula 26.11.2019. Keďže žaloba bola podaná správneho súdu 05.07.2020, podľa sťažovateľa nebola podaná v subjektívnej lehote. Absencia doručky verifikujúcej doručenie oznámenie o vykonaní Zápisu poznámky nie je dostatočným argumentom na vytvorenie záveru, že žaloba bola podaná v subjektívnej lehote.

15. Tretím sťažnostným bodom sťažovateľ spochybňuje záver správneho súdu, že v dôsledku Zápisu poznámky by žalobca nemohol predať nehnuteľnosti, na ktorých sa táto poznámka nachádzala. Zápis poznámky podľa sťažovateľa iba pravdivo deklaroval skutočnosť, ktorá nastala a ktorá by existovala bez ohľadu na to, či bola v katastri nehnuteľností zapísaná. Medzi Zápisom poznámky a majetkovou škodou spôsobenou žalobcovi ušlým ziskom tak podľa sťažovateľa neexistuje vzťah príčiny a následku. Rozhodnutie správneho súdu o nezákonnosti Zápisu poznámky tak podľa sťažovateľa nemôže byť dôležité ako podklad pre uplatnenie si nároku na náhradu škody.

16. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril podaním z 11.02.2022 doručeným správneho súdu 14.02.2022. S poukazom na rozsudok Okresného súdu Trenčín č. k. 14C/28/2020-27 z 21.07.2021 a rozhodnutie Úradu geodézie, kartografie a katastra SR č. LPO/2021/001655-2/Ja z 27.05.2021 zotrváva na názore, že sťažovateľ uvádza nesprávne právne závery vo veci možnosti Zápisu poznámky. K subjektívnej lehote na podanie žaloby poukazuje na Oznámenie o zápise informatívnej poznámky z 01.07.2020. Za dostatočne preukázané považuje, že v prípade neexistencie Zápisu poznámky by došlo k uzavretiu kúpnych zmlúv a pokračovala by spolupráca s realitnými kancelármi.

III.

Posúdenie Najvyššieho správneho súdu SR

17. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačná sťažnosť sťažovateľa bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP) a je prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), preskúmal napadnuté uznesenie správneho súdu v medziach

sťažnostných bodov uplatnených sťažovateľom (§ 453 ods. 2 SSP). Jeho právomoc a príslušnosť pre toto konanie a rozhodnutie je daná v § 11 písm. h/ SSP. Po preskúmaní napadnutého uznesenia správneho súdu a kasačnej sťažnosti, ako aj podkladového materiálu, kasačný súd dospel k záverom, ktoré odôvodňuje v nasledovnom texte.

18. Úvodom kasačný súd uvádza, že predmetom jeho posúdenia nebola otázka, či v prejednávanej veci Zápis poznámky predstavuje iný zásah orgánu verejnej správy a to z dôvodu, že Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 8Sžk/26/2021 z 30.06.2021 výslovne správne súdu uložil posúdiť nárok žalobcu podľa § 252 ods. 2 SSP a následne o žalobe rozhodnúť. Toto nebolo žalobcom ani sťažovateľom počas konania pred správnym súdom a ani sťažovateľom v kasačnej sťažnosti spochybnené, a preto sa ani kasačný súd uvedenou otázkou nezaoberal.

19. Vzhľadom na charakter sťažnostných bodov sa kasačný súd úvodom zameril na druhý sťažnostný bod sťažovateľa týkajúci sa subjektívnej lehoty na podanie žaloby voči inému zásahu orgánu verejnej správy.

20. Z obsahu súdneho spisu správneho súdu a z napadnutého uznesenia vyplýva, že správny súd viazaný právnym názorom Najvyššieho súdu SR vyjadreným v uznesení sp. zn. 8Sžk/26/2021 z 30.06.2021 Zápis poznámky považoval za iný zásah orgánu verejnej správy (§ 3 ods. 1. písm. e/ SSP). Sťažovateľ vykonal Zápis poznámky 16.09.2019 a žaloba bola žalobcom správne súdu podaná 05.07.2020.

21. Podľa § 256 SSP žaloba (proti inému zásahu verejnej správy) musí byť podaná v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa osoba dotknutá iným zásahom orgánu verejnej správy o ňom dozvedela, najneskôr do dvoch rokov odo dňa vykonania iného zásahu orgánom verejnej správy.

22. Z uvedeného vyplýva, že pri žalobách voči iným zásahom orgánu verejnej správy sa uplatňuje (1) subjektívna lehota dvoch mesiacov odo dňa, keď sa osoba dotknutá iným zásahom orgánu verejnej správy o ňom dozvedela a (2) objektívna lehota dvoch rokov odo dňa vykonania iného zásahu orgánom verejnej správy.

23. Nebolo sporným, že objektívna lehota na podanie žaloby voči Zápisu poznámky bola splnená. Podstatou kasačného bodu sťažovateľa však je nesplnenie subjektívnej lehoty žalobcu na podanie žaloby voči Zápisu poznámky.

24. Správny súd splnenie subjektívnej lehoty odvodzoval od listu sťažovateľa z 27.09.2019, ktorým bol predmetný Zápis poznámky žalobcovi oznamovaný. Keďže oznámenie o vykonaní Zápisu poznámky sťažovateľ nedoručoval žalobcovi do vlastných rúk a v administratívnom spise sťažovateľa sa nenachádza doručka, z ktorej by bolo možné overiť okamih doručenia tohto dokumentu žalobcovi, podľa správneho súdu táto skutočnosť nesmie ísť na ťarchu žalobcovi. Správny súd preto ustálil, že správna žaloba bola podaná i v subjektívnej lehote a práve s týmto záverom správneho súdu sa sťažovateľ s poukazom na skoršiu vedomosť žalobcu o Zápise poznámky nestotožnil.

25. Počítanie lehoty od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy sa uplatňuje v prípade všeobecnej správnej žaloby (§ 181 ods. 1 SSP). V prípade žaloby voči inému zásahu orgánu verejnej správy však lehota na podanie žaloby nieje závislá od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, ale od vedomosti osoby dotknutej iným zásahom orgánu verejnej správy o tomto inom zásahu.

26. K rovnakým záverom dospel i Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 8Sžk/2/2020 z 30.04.2020, ktorý v bode 16 tohto uznesenia uviedol, že „Ďalej, že zákonodarca v ustanovení § 256 SSP ustanovuje dve lehoty na podanie žaloby proti inému zásahu orgánu verejnej správy a to subjektívnu a objektívnu lehotu. Subjektívna lehota je dvojmesačná a začína plynúť od momentu, keď sa osoba dotknutá iným zásahom orgánu verejnej správy o ňom dozvedela. Pod dozvedením sa o inom zásahu je pritom nutné rozumieť nielen to, že tento zásah nastal alebo k nemu došlo, ale i to, kto ho vykonal. Pre začiatok plynutia subjektívnej dvojmesačnej lehoty na podanie žaloby proti inému zásahu orgánu verejnej správy je pritom rozhodujúci vždy okamžik, kedy sa osoba dozvedela o zásahu spočívajúcom v postupe orgánu verejnej správy, v jeho činnosti, resp. nečinnosti. Objektívna lehota je dvojročná a plynie od vykonania

iného zásahu. Na to, aby bola žaloba proti inému zásahu orgánu verejnej správy podaná včas, je nutné jej podanie súčasne v subjektívnej aj v objektívnej lehote. Na rozdiel od lehoty na podanie správnej žaloby však SSP v ustanovení § 70 umožňuje, aby sudca odpustil zmeškanie tejto lehoty, ak ju účastník konania alebo jeho zástupca zmeškal z ospravedlniteľného dôvodu a bol preto vylúčený z úkonu, ktorý mu patrí. Návrh treba podať do 15 dní po odpadnutí prekážky a treba s ním spojiť i podanie žaloby proti inému zásahu orgánu verejnej správy. Z povahy veci je zrejmé, že inštitút odpustenia zmeškania lehoty sa bude vzťahovať len na subjektívnu lehotu."

27. Kasačný súd poukazuje i na uznesenie Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 10Sžk/23/2020 z 30.09.2021 (zverejnené i v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho správneho súdu SR pod č. 4/2022 ZNSS), kde v bode 11 tohto uznesenia Najvyšší správny súd SR uviedol, že „Žaloba proti trvajúcej alebo opakovaním hroziacemu zásahu má preventívny charakter. Preto je celkom logické, že lehota na jej podanie je naviazaná na prvú vedomosť dotknutej osoby o tomto zásahu. Vychádza sa totiž z logického predpokladu, že len čo je niekto dotknutý určitým zásahom, ktorý považuje za nezákonný, snaží sa ihneď o jeho skončenie a bráni sa proti nemu dostupnými prostriedkami. Čo najskorším bránením je možné jednak naplniť účel žaloby podľa § 252 ods. 1 SSP, teda čo najskôr zabrániť v ďalšom pokračovaní alebo opakovaní zásahu, jednak zabrániť, aby v dôsledku plynutia času sa zhoršila možnosť zistiť riadne skutkový stav rozhodný pre začatie iného zásahu a presne posúdiť následky, aké tento zásah u dotknutej osoby vyvolával. Čím viac času by uplynulo od začatia iného zásahu, tým je takéto zisťovanie a posudzovanie ťažšie a nepresnejšie. Naopak, ak iný zásah pretrváva dlhšie ako dva mesiace potom, čo sa o ňom dotknutá osoba dozvedela, no napriek tomu proti nemu nie je podaná žaloba, možno celkom pochopiteľne vychádzať z toho, že sama dotknutá osoba nepovažuje zásah za nezákonný, resp. nemá záujem sa proti jeho účinkom a následkom brániť. V tomto zmysle je zákonom ustanovená subjektívna lehota, ktorá je naviazaná na vedomosť dotknutej osoby o inom zásahu, len jedným z normatívnych vyjadrení zásady, že každý si musí sám dbať na svoje práva."

28. Premietnuc tento záver na prejednávanú vec, pre začiatok plynutia subjektívnej lehoty žalobcu na podanie žaloby nie je podstatný okamih vykonania Zápisu poznámky do katastra nehnuteľností a ani prípadného oznámenia vykonania Zápisu poznámky žalobcovi, ale samotná vedomosť žalobcu o existencii iného zásahu orgánu verejnej správy. Je možné prisvedčiť sťažovateľovi, že v súdnom spise sa nachádzajú dokumenty, z ktorých sa dá vyvodiť skoršia vedomosť žalobcu o existencii Zápisu poznámky, a táto vedomosť žalobcu o inom zásahu orgánu verejnej správy má následne vplyv na začiatok plynutia subjektívnej lehoty na podanie žaloby v zmysle § 256 SSP. Kasačný súd v tejto súvislosti príkladom uvádza Upovedomenie Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou o vybavení podnetu týkajúceho sa preskúmania postupu sťažovateľa vo veci poznámky na liste vlastníctva č. XXXX k. ú. Z. č. Pd 97/19/3301-18 z 17.10.2019 a ďalších (príloha žaloby žalobcu na č. I. 30 súdneho spisu), v zmysle ktorého žalobca Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou podal podnet na preskúmanie postupu sťažovateľa vo veci poznámky č. P 223/2019, t.j. vo veci Zápisu poznámky, a tento bol Okresnou prokuratúrou Bánovce nad Bebravou vybavený s doručením predmetného upovedomenia žalobcovi.

29. Pokiaľ správny súd pri posúdení splnenia subjektívnej lehoty vychádzal iba z oznámenia Zápisu poznámky, ktorého doručenie žalobcovi je sporné, a neodvodzoval prípadnú vedomosť žalobcu o Zápise poznámky i z iných dokumentov nachádzajúcich sa v súdnom spise alebo v administratívnom spise sťažovateľa, nepostupoval v zmysle § 256 SSP a vec tak neprávne právne posúdil. Tento sťažnostný bod sťažovateľa je preto dôvodný, čoho dôsledkom je zrušenie napadnutého uznesenia (§ 462 ods. 1 SSP) a vrátenie veci na ďalšie konanie Správneho súdu v Banskej Bystrici, na ktorý v zmysle § 3 ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov s účinnosťou od 01.06.2023 prešiel výkon súdnictva vo vzťahu ku konaniam vo veciach, v ktorých dovtedy konal Krajský súd v Trenčíne.

30. Keďže v kasačnom konaní sa stala spornou včasnosť podania žaloby žalobcu, čo samo o sebe odôvodňuje zrušenie napadnutého uznesenia správneho súdu, kasačný súd nepristúpil k meritórnemu posúdeniu ostatných sťažnostných bodov sťažovateľa.

31. Úlohou Správneho súdu v Banskej Bystrici v ďalšom konaní bude posúdiť včasnosť podania žaloby žalobcu, pričom je viazaný právnym názorom kasačného súdu (§ 469 SSP) vyjadreným v tomto uznesení.

32. Podľa § 467 ods. 3 SSP, ak kasačný súd zruší rozhodnutie správneho súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, správny súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania. Vzhľadom k tomu, že kasačný súd zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil Správnemu súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie a v kontexte s vyššie citovaným ustanovením o nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodne správny súd.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.